

Protokół

21. posiedzenia, 5. sesyi, VI. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 15. lutego 1894.

Początek posiedzenia o godzinie 10 minut 45 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy, J. O. Eustachy książę Sanguszko.

Sekretarze: Dr. Franciszek Paszkowski, X. Mikołaj Siczynski, Jan Duklan Słonecki i Jan Trzecieski.

Obecnych posłów: 117.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu, Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek podaje do wiadomości, że protokół 19 posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, tudzież że protokół 20 posiedzenia jest złożony w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek podaje do wiadomości Izby, że p. Krynicki wniósł prośbę o urlop do końca bieżącej sesyi sejmowej.

Izba udziela tego urlopu.

Sekretarz p. Słonecki czyta spis petycyi wniesionych po dzień 15. lutego, które przydzielono, jak następuje:

Wydziałowi krajowemu petycyę: L. s. 1530, 1531, 1532, 1533, 1546, 1548.

Komisji drogowej petycyę: L. s. 1534.

Komisji gospodarstwa krajowego pet.: L. s. 1535.

Komisji gminnej petycyę: L. s. 1537, 1538, 1539.

Komisji administracyjnej petycyę: L. s. 1540.

Komisji podatkowej petycyę: L. s. 1549.

Po odczytaniu petycyi: L. s. 1553, przemawia p. Chrzanowski i wnosi przekazanie tej petycyi Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania i przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesyi sejmowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

C. k. Komisarz rządowy, Radca dworu, Wł. hr. Łoś, odpowiada na interpelacyę p. Stręka i towarzyszy, w sprawie wymiaru należności prawnych, tudzież na interpelacyę p. Korola i towarzyszy, w sprawie rzekomych nadużyć władzy ze strony c. k. komisarza powiatowego Paszkudzkiego w Birczy.

Członek Wydziału krajowego, p. Wereszczyński, odpowiada na interpelacyę p. Viviena i towarzyszy, w sprawie założenia wyższej szkoły rolniczej w okolicy Tarnopola.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Zaleszczykach na przyjęcie przez powiat zobowiązania do przyczynienia się kwotą 25.000 zł. na rzecz budowy kolei wschodnio-galicyjskich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, wnosi aby na podstawie §. 50 regulaminu przystąpiono nad powyższym sprawozdaniem wprost do drugiego czytania.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Wereszczyński czyta powyższe sprawozdanie, zakończone wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić projekt ustawy, który brzmi:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Zaleszczykach na zaciągnięcie zobowiązania do 25.000 zł. w. a., celem przyczynienia się tą kwotą do kosztów budowy kolei wschodnio-galicjijskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacji powiatowej w Zaleszczykach zezwala się zaciągnąć imieniem powiatu zobowiązanie do wysokości 25.000 zł. w. a., celem przyczynienia się tą kwotą do kosztów budowy kolei lokalnych wschodnio-galicjijskich.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała oddzielnie głosując, art. I. i II. tudzież nagłówek i wstęp ustawy.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Słoneckiego przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba cały powyższy projekt ustawy w trzecim czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji kolejowej o wniosku p. Struskiewicza w przedmiocie funduszu kolei lokalnych.

Sprawozdawca p. Męciński, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Uchwałą sejmową z dnia 13. maja 1893, a brzmiącą: „upoważnia się Wydział krajowy do

wstawienia w preliminarz funduszu krajowego na cele popierania kolei niższego rzędu w myśl powyższej ustawy rocznej dotacyi w kwocie 300.000 zł. przez lat 30 począwszy od roku 1894“, znosi się — a natomiast:

Upoważnia się Wydział krajowy do wstawienia w preliminarz funduszu krajowego na cele popierania budowy kolei niższego rzędu w myśl ustawy krajowej z dnia 17. lipca 1893 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 42, rocznej dotacyi w kwocie 300.000 zł. przez lat 75 począwszy od roku 1894.

Wszelkie oszczędności w tej rubryce, jako też wszelkie wpływy od dłużników, lub z tytułów kolejowych przez kraj nabytych, tak w kapitale, jak i w odsetkach wpływać będą do funduszu kolejowego, który osobno zarachowywany i administrowany być ma.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek bez zmiany.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej ze sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia z posiadłości powstałych z rozparcelowania dóbr Golce nowej gminy administracyjnej pod nazwą Majdan (w powiecie Niskim).

Sprawozdawca p. Mikołaj Torosiewicz, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy:

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o utworzeniu z posiadłości powstałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych Golce nowej gminy administracyjnej pod nazwą Majdan w powiecie Niskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje:

Art. I.

Posiadłości powstałe wskutek rozparcelowania majątności tabularnej Golce, objęte wykazami hipotecznymi księgi gruntowej dla gminy katast-

ralnej Golce, począwszy od porządkowej liczby 84 (osiemdziesiąt cztery) do l. 426 (czteryśladwa-
dziesiąt sześć) włącznie, tudzież objęte spisem I.
obejmującym dobro publiczne oznaczone liczbami
katastralnymi 1.230, 1.234 do 1.239 włącznie
i 2.365 następnie parcela gruntowa l. kat. 2256/1,
stanowiąca ekwiwalent gminy Jarocin i l. k. 214,
1.248, 1.249, 1.250 i 1.315 stanowiące ekwiwa-
lent gminy Golce, wreszcie parcela bud. 84 oraz
parcele gruntowe l. kat. 1.262, 1.259, 1.260, 1.261,
1.197, 1.198, 1.199, 202, 203, 194, 195, 196, 191,
192, 193, 190, 189, 188, 187, 186, 185, 184, 183,
182, 181, 178, 177, 179, 174, 175, 176, 171, 172,
173, 170, 169, 168, 165, 166, 167, 164, 163, 162,
157, 158, 159, 180, 160/1, 160/2, 161/1, 161/2,
154, 155, 156, 152, 153, 151, 150, 149, 148, 147,
146, 145, 144, 143, 142, 141, 140, 139, 138, 137,
136, 127, 126, 123, 121, 122, 119, 118, 116, 117,
115, 114, 111, 112, 113, 110, 108, 107, 106,
1.530, 1.531, 1.532, 1.240, 1.533, 1.557 i 1.256/2,
stanowiąc mają nową samoistną gminę admini-
stracyjną pod nazwą „Majdan“.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem
jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Mi-
nistrowi spraw wewnętrznych.

Przemawia c. k. Komisarz rządowy, Radca
dworu, Włodzimierz hr. Łoś.

Sprawozdawca zrzeka się głosu.

Izba głosując oddzielnie uchwala kolejno art.
I., II., III., nagłówek i wstęp ustawy w brzmie-
niu proponowanym przez komisję.

Uchwaliwszy następnie na wniosek p. Trze-
cieskiego przystąpić do trzeciego czytania bez
czytania. uchwala Izba cały projekt ustawy w trze-
ciem czytaniu.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o wnio-
sku p. Żardeckiego w sprawie popierania prze-
mysłu przedzalnianego.

Sprawozdawca p. Żardecki, uwolniony od
czytania sprawozdania, czyta następujący wnio-
sek:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby
za pośrednictwem krajowej komisji przemysł-
owej poczynił studia przygotowawcze do utwo-
rzenia w kraju przemysłu przedzalnianego.

2. O wyniku tych badań zda Wydział kra-
jowy sprawę na najbliższej sesji sejmowej
i wstawi na rok 1895 odpowiednią kwotę na
przysposobienie dla tej gałęzi przemysłu potrze-
bnych sił fachowych.

Izba głosując oddzielnie nad każdym ustę-
pem wniosku, uchwala oba ustępy wniosku ko-
misji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej w przed-
miocie petycji o udzielenie subwencji na odbu-
dowanie drogi Pienińskiej.

Sprawozdawca p. Midowicz, uwolniony od
czytania sprawozdania, czyta następujący wnio-
sek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę do l. 1.156/94 i 1.273/94 odstępuje
Sejm Wydziałowi krajowemu z poleceniem, by
petycyonującemu na naprawę i odbudowanie
drogi pienińskiej wylewem Dunajca zniszczonej,
o ile położoną jest na terytorium galicyjskiem,
udzielił pomocy technicznej i subwencji ponad
normę okólnikami oznaczoną, tudzież aby w tym
razie, gdyby wdrożone z krajowym rządem wę-
gierskim względem odbudowania części tejże
drogi na terytorium węgierskim położonej, roko-
wania do pomyślnego doprowadziły rezultatu,
udzielił tak pomocy technicznej jak i subwencji
w wysokości, jaką za stosowną uzna, atoli tylko
pod tym warunkiem, jeżeli droga ta przez kra-
jowy Rząd węgierski uznana będzie za publi-
czną i zakaz wydanym spuszczenia na nią drzew
z przyległych lasów.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wnio-
sek.

Następuje:

Trzecie czytanie projektu ustawy zmienia-
jącej ustawę krajową o zakładaniu i utrzymy-
waniu publicznych szkół ludowych.

Sprawozdawca p. Wojciech Dzieduszycki,
czyta:

U s t a w a

z dnia o kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych i o funduszach szkolnych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje :

Art. 1.

Nauka w szkołach ludowych publicznych udziela się bezpłatnie.

Art. 2.

Obowiązek zakładania i utrzymywania publicznych szkół ludowych ciąży w pierwszym rzędzie na miejscowych gminach i obszarach dworskich do zakresu szkoły wcielonych, w drugim rzędzie na okręgu szkolnym i na kraju, a to w stosunku w następujących artykułach określonym.

Art. 3.

Obszar dworski, który w swoim obrębie własnym nakładem utrzymuje szkołę ludową publiczną, uwalnia się tem samem od obowiązku przyczyniania się do zakładania i utrzymywania szkoły w obrębie gminy.

Gminy i obszary dworskie mogą być uwolnione od obowiązku zakładania i utrzymywania szkoły ludowej publicznej, jeżeli w ich obrębie istnieje szkoła ludowa prywatna, która ma prawo publiczności i potrzebie miejscowej czyni zadość.

Utrzymanie konfesyjnych albo innych szkół prywatnych nie uwalnia zresztą pojedynczych mieszkańców w obrębie związku szkolnego od obowiązków, które niniejsza ustawa nakłada na wszystkich mieszkańców kraju bez różnicy wyznania i obrządku.

Art. 4.

Zobowiązania gmin, korporacyi, instytucyi lub osób prywatnych do ofiar na rzecz szkoły miejscowej pozostają nadal w swej mocy.

Zobowiązania gmin i obszarów dworskich do składania pewnej kwoty na utrzymanie nauczycieli, niższe będą jednak o kwotę odpowiadającą 3%, całej należności podatków bezpośrednich razem z dotychczasowymi dodatkami pań-

stwowymi opłacanych w gminie a względnie na obszarze dworskim, jednakże nie poniżej 6%, i z wyjątkiem w drugim i trzecim ustępie art. 16. postanowionym.

Ofiary w naturze, wyznaczone na utrzymanie nauczyciela zamienione być mogą na ofiary pieniężne, a to na zasadzie dobrowolnego układu pomiędzy stronami obowiązanymi a Radą szkolną okręgową, zatwierdzonego przez Radę szkolną krajową.

Art. 5.

Darowizn, zapisów, fundacyi i zobowiązań prywatnych na pewne tylko szkoły i uczynionych pod wyraźnie zastrzeżonymi warunkami nie wolno używać w inny sposób lub na inne cele. Jeżeli cel nie jest wyraźnie określony przez zapisodawcę, określi go Rada szkolna krajowa, uwzględniając potrzeby danej szkoły, po wysłuchaniu stron konkurujących do utrzymania szkoły.

Art. 6.

Wszystkie wydatki na wystawienie lub najem, na utrzymanie, wewnętrzne urządzenie, opał, oświetlenie i obsługę budynków szkolnych, jakoteż na wystawienie i utrzymanie albo najem pomieszczeń dla nauczycieli, o ile nauczycielom służy do tego prawo, na koszt podróży nauczycieli religii określone art. 8. ustawy krajowej z dnia 1. grudnia 1889 (Dz. u. kr. Nr. 71.), wreszcie na zakupno lub dostarczenie gruntu pod budynki, boisko gimnastyczne, ogród szkolny i pole, ponoszą fundusze szkolne miejscowe. Potrzebne na ten cel kwoty uiszczają będą do funduszu szkolnego miejscowego gminy i obszary dworskie do związku szkoły należące w miarę całej należności swych bezpośrednich podatków razem z dotychczasowymi dodatkami państwowymi, o ile te wydatki nie są pokryte na podstawie dobrowolnych zobowiązań trzecich osób, korporacyi lub funduszy, albo na podstawie zapisów.

Gminy i obszary dworskie, które się dobrowolnie zobowiązały do pewnych ofiar na pokrywanie tych wydatków, mają prawo żądać, aby to ich zobowiązanie wliczone im zostało w wymiar obowiązku wynikającego z niniejszego artykułu ustawy. W tym celu będzie oszacowaną wartość pieniężną tych zobowiązań w naturze przez Radę szkolną okręgową.

Art. 7.

Kwotę potrzebną corocznie na utrzymanie budynków szkolnych i wewnętrznego urządzenia szkoły, na opał, obsługę, oświetlenie sal szkolnych i na koszta podróży nauczycieli religii określone art. 8. ustawy krajowej z d. 1. grudnia 1889 r. (Dz. u. kr. Nr. 71) określi Rada szkolna okręgowa dla każdej szkoły ryczałtowo, na wniosek Rady szkolnej miejscowej, po protokolarnem przesłuchaniu stron konkurencyjnych, a to na tak długo, póki się zmiana nie okaże niezbędną.

Gdyby wyjątkowo kwota ryczałtowa miała przenosić kwotę odpowiadającą 10% podatków bezpośrednich, wraz z dotychczasowymi dodatkami państwowymi opłacanych w gminie i na obszarze dworskim, pokryje nadwyżkę funduszu szkolny krajowy, wydanie zaś orzeczenia należy w tym przypadku do Rady szkolnej krajowej.

Tę kwotę, określoną prawomocnem orzeczeniem, wpłacać będą strony obowiązane w kwartalnych ratach do funduszu szkolnego miejscowego.

Nadwyżka dochodów, któraby się w tym funduszu okazała, ma w nim pozostać, bądź jako dotacja kasowa, bądź celem uskutecznienia większych wydatków w latach następnych.

Art. 8.

Wydatki na najem sal szkolnych i mieszkania dla nauczycieli, ogrodu i pola, pokrywać będą strony konkurencyjne, w granicach określonych corocznym preliminarzem Rady szkolnej miejscowej, poza obrębem ryczałtu w artykule poprzednim wymienionego.

Art. 9.

Wydatki nadzwyczajne a mianowicie na budowę, rozszerzenie i przebudowę, budynków szkolnych i pomieszczeń dla nauczycieli, na znaczniejsze tychże naprawy, o ile się nie dadzą opędzić ryczałtem określonym w artykule 7., oraz na nabycie gruntu pod budynki, ogród, pole i boisko, wreszcie na dostarczenie wewnętrznego urządzenia szkoły, określa w każdym danym przypadku Rada szkolna okręgowa, po przeprowadzeniu potrzebnych rokowań i rozprawy ze stronami konkurencyjnymi, którym należy przy

tej rozprawie plan i kosztorys budowy przedstawić, a grunt wymienić.

Wydatki nadzwyczajne nie mogą obciążać stron konkurujących w jednym roku kwotą większą niż 40% całej należności ich podatków bezpośrednich wraz z dotychczasowymi dodatkami państwowymi. Jeżeli wydatek potrzebny większym jest od takiej kwoty, ma być stronom konkurencyjnym na ich żądanie rozłożony na lat kilka.

Jeżeli wydatek taki nadzwyczajny jest tak wielki, że nie byłby w całości pokrytym, gdyby strony konkurencyjne dodały w wysokości 40% podatków razem z dotychczasowymi dodatkami państwowymi składały przez trzy lata, może Rada szkolna miejscowa żądać, ażeby fundusz szkolny krajowy nadwyżkę wydatku pokrył.

Rada szkolna krajowa udzielać będzie funduszom szkolnym miejscowym zasiłków takich w granicach kwoty corocznie na ten cel w budżet szkolny krajowy wstawionej.

W tym przypadku należec będzie wydanie orzeczenia wspomnianego w pierwszym ustępie artykułu niniejszego do Rady szkolnej krajowej.

Art. 10.

Jak należy stawiać i urządzać i w jakie sprzęty zaopatrywać budynki szkolne, jak należy urządzać ogród i pole szkolne, w jakim wymiarze zabezpieczyć opał, oświetlenie i obsługę budynków szkolnych, przepiszą osobne instrukcje Rady szkolnej krajowej, która ku temu zażądać może w razie potrzeby pomocy technicznych urzędników państwa, kraju i gmin, w których obrębie szkoła się znajduje

Instrukcje te układane będą z uwzględnieniem miejscowych stosunków, w czem Rada szkolna krajowa żądać będzie opinii Wydziałów powiatowych.

Art. 11.

Do miejscowego funduszu szkolnego należą grunta nadane szkole, zabudowania szkolne, kapitały, zapisy i darowizny prywatne, o ile przeznaczone są na cele wskazane w artykule 6.

Oprócz dochodów z tego majątku wpływają do tego funduszu:

a) kwoty konkurencyjne wymienione w artykule 7. 8. i 9.

b) zasiłki wymienione w artykule 7. i 9.

c) kary pieniężne ściągane za opieszałość w posyłaniu dzieci do szkoły.

Art. 12.

Rada szkolna miejscowa zarządza miejscowym funduszem szkolnym, pobiera wszystkie jego dochody, czuwa nad ich regularnem wpływaniem i wypłaca należności, o ile do tego jest upoważniona.

Dodatki pieniężne nakładane na gminy na rzecz funduszu szkolnego miejscowego pokrywane być mają w taki sam sposób, w jaki się pokrywają inne wydatki na gminie ciężące. Kasowość i rachunki załatwia kasa gminna, jeżeli ją do tego Rada szkolna okręgowa wezwie, a wszystkie strony powołane do konkurencyi na to się zgodzą.

Nadzór i kontrolę nad miejscowymi funduszami mają Rady szkolne okręgowe i Rada szkolna krajowa, która wyda potrzebne w tej mierze instrukcje i przepisze sposób, w jaki Rady szkolne miejscowe winny funduszami zarządzać.

Art. 13.

Czynności wymienione w artykule poprzednim, ustępie pierwszym, lub niektóre z nich, może Rada szkolna okręgowa na jakiś czas odjąć Radzie szkolnej miejscowej i bądź powierzać je innej Radzie szkolnej miejscowej, bądź załatwiać je z własnego ramienia.

Art. 14.

Książek szkolnych i innych przyborów naukowych powinni dzieciom dostarczać rodzice a względnie ich zastępcy.

Ubogich uczniów będzie jednak Rada szkolna miejscowa zaopatrywać w odzież, książki i przybory szkolne w miarę funduszków. Na ten cel obracać będzie dochody funduszu szkolnego miejscowego wymienione w art. 11. pod lit. e).

Sposób użycia tych dochodów wskaże szczegółowo instrukcja Rady szkolnej krajowej.

Art. 15.

Wszystkie inne wydatki niezbędne na cele szkoły ludowej, oprócz wymienionych w artykule

6, wypłacane będą z funduszu szkolnego krajowego.

Do tego funduszu wpływają:

a) dochoły z majątku zakładowego ogólnego,

b) dodatek do byłego funduszu szkół normalnych ze skarbu państwa wypłacany,

c) dochody majątków zakładowych pojedynczych szkół, o ile nie są przeznaczone na cele wymienione w artykule 6,

d) ofiary, do których się zobowiązały kiedykolwiek na rzecz szkoły miejscowej gminy, korporacje, instytucje lub osoby prywatne, jakoteż datki dobrowolne, z wyjątkiem ofiar i datków przeznaczonych na cele wymienione w artykule 6,

e) dodatki pieniężne od gmin i obszarów dworskich obowiązanych do konkurencyi na utrzymanie nauczycieli w myśl artykułu 16,

f) dodatki pieniężne okręgowe oznaczone artykułem 17,

g) subwencje udzielane pewnym szkołom lub kursom przez skarb państwa, powiaty lub gminy,

h) dochody z innych źródeł na to osobnemi ustawami przeznaczonych,

i) zasiłek z funduszu krajowego, jaki na ten cel zamieszczany będzie corocznie w budżecie krajowym.

Art. 16.

Jeżeli dochody wymienione w artykule 15, lit. c) i lit. d) nie wystarczają na opłacenie nauczycieli stałych i tymczasowych szkół ludowych miejscowych, obowiązane są gminy i obszary dworskie należące do związku szkolnego, do wnoszenia na ten cel dodatków pieniężnych aż do 6% całej należności wszystkich podatków bezpośrednich razem z dotychczasowymi dodatkami państwowymi, w gminie i na obszarze dworskim opłacanych. każde z nich o tyle, o ileby to, co na mocy dawniejszych zobowiązań bądź to w naturze, bądź w gotowych pieniądzech na utrzymanie nauczycieli już uiszcza, nie dorównywało oznaczonym powyżej procentom.

Miasta zaliczone do klasy I. II. i III. w art. 11 ustawy krajowej z dnia 1. stycznia 1889, o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego, w brzmieniu ustanowionem ustawą krajową z d.

15. czerwca 1892, Nr. 40 Dz. u. kr., obowiązane są jednak do wnoszenia na ten cel dodatków aż do 9% wszystkich podatków bezpośrednich wraz z dotychczasowymi dodatkami państwowymi.

Co się tyczy miast i miasteczek, które posiadają własny majątek zakładowy, przynoszący im dochód po odciążeniu kwot opłacanych na oprocentowanie zaciągniętych długów, orzeka Rada szkolna krajowa po wysłuchaniu zdania Wydziału krajowego, jaką kwotę z tego dochodu własnego mają uiszczać corocznie na opłacenie nauczycieli miejscowych, oprócz dodatków pieniężnych 6% a względnie 9%, powyżej wymienionych.

Art. 17.

O ile dochody wskazane w artykule 15, lit. c), d) i e) nie wystarczają na opędzenie wydatków w tymże artykule wymienionych na wszystkie szkoły w okręgu szkolnym, obowiązany jest okręg szkolny uiszczać na ten cel aż do 3% całej należności wszystkich podatków bezpośrednich wraz z dotychczasowymi dodatkami państwowymi opłacanych w okręgu.

Art. 18.

O ile dochody wskazane w art. 15. lit. d), e) i f), ściągane być mają od pojedynczych kontrybuentów sposobem dodatków do podatków, o tyle urzędy podatkowe pobierać je będą wprost do funduszu krajowego szkolnego, w taki sam sposób, jak inne dodatki krajowe. O ile zaś pokrywane będą przez gminy z innych źródeł, o tyle wnoszone być powinny do funduszu szkolnego krajowego w ratach kwartalnych w ten sam sposób, jak się pokrywają inne wydatki pieniężne na gminie ciężące.

Art. 19.

Wydział krajowy zarządza funduszem szkolnym krajowym, a Rada szkolna krajowa rozporządza jego dochodami w granicach ustawami i corocznym preliminarzem określonych

Sposób układania preliminarza określa Rada szkolna krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. 20.

Rada szkolna krajowa użyje corocznie z funduszu szkolnego krajowego w granicach uchwa-

lonego budżetu sumy stosownej na potrzeby szkół ludowych ogólnej natury, jako to: na zakupno książek do bibliotek nauczycielskich, przyborów i okazów szkolnych, na wydawanie czasopisma dla nauczycieli, na koszty podróży dla nauczycieli wysyłanych celem dalszego kształcenia się, na konferencye nauczycielskie i t. p.

Art. 21.

Fundusz szkół normalnych, rozdzielony dawniej na Galicyjski i Krakowski, tworzy wspólny fundusz szkolny krajowy Królestwa Galicyi i Lodomerji łącznie z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

To połączenie nie ma jednak uwłaczać prawom i obowiązkom wypływającym ze specjalnych tytułów tego funduszu.

Art. 22.

Krajowy fundusz szkolny wypłacać będzie szkolnemu funduszowi emerytalnemu coroczny zasiłek równający się przeciętnemu wydatkowi, jaki fundusz szkół normalnych w trzech ostatnich latach swego istnienia poniósł na cele tego rodzaju.

Art. 23.

Fundusze szkolne okręgowe przestają istnieć a należności ich czynne i bierne przechodzą na fundusz szkolny krajowy.

W gminach, które tworzą dla siebie osobny okręg szkolny, może jednak Rada szkolna krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym pozostawić fundusz szkolny okręgowy, który w obec szkół miejscowych spełniać będzie wszystkie funkcje przekazane artykułem 15 niniejszej ustawy funduszowi szkolnemu krajowemu. Funduszem tym zarządzać będzie gmina, a dochodami jego rozporządzać Rada szkolna okręgowa w granicach ustawami i corocznym preliminarzem określonych.

Art. 24.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1895, a równocześnie przestają obowiązywać artykuły 14 do 39, włącznie, ustawy krajowej z dnia 2. Maja 1873 roku o zakładaniu i utrzymaniu szkół ludowych i obowiązku posyłania do nich dzieci (Dz. u. kr. Nr. 250), wraz

ze zmianami w brzmieniu tychże artykułów późniejszymi ustawami zaprowadzonymi.

Art. 25.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświaty.

Dalej czyta sprawozdawca ustawę II. w brzmieniu:

U s t a w a

z dnia zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 25. czerwca 1873 o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych (Dz. u. kr. Nr. 255).

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi łącznie z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

§§. 3 i 13. ustawy z dnia 25. czerwca 1873 o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych (Dz. u. kr. Nr. 255) przestają obowiązywać w dotychczasowem brzmieniu, a odtąd mają brzmieć, jak następuje:

§. 3. Rada szkolna miejscowa składa się z reprezentantów kościoła, szkoły i gminy, tudzież z delegata mianowanego przez Wydział powiatowy. Osoba mająca prawo mianować nauczyciela i właściciel obszaru dworskiego mają prawo wstąpić jako członkowie do Rady szkolnej miejscowej i brać udział w obradach z prawem głosowania, (czy to osobiście, czy przez swych zastępców).

§. 13. Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków i absolutna większość głosów.

Przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący, który ma także prawo zawiesić przeprowadzenie uchwał, sprzeciwiających się według jego zdania ustawie albo interesom szkoły i sprawę przedstawić do rozstrzygnięcia Radzie szkolnej okręgowej.

Sprawa musi być przedstawioną do rozstrzygnięcia Radzie szkolnej okręgowej także w tym wypadku, jeżeli tego zażąda większość obecnych reprezentantów gminy, reprezentant obszaru dworskiego, albo delegat Wydziału powiatowego.

Zażalenia przeciw uchwałam i rozporządzeniom Rady szkolnej miejscowej idą do Rady szkolnej okręgowej. Wnosić je należy w Radzie szkolnej miejscowej i mają moc odraczającą, o ile są wniesione w czternastu dniach po ogłoszeniu uchwały, przeciw której strona się żali.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1895.

Art. 3.

Polecam wykonanie tej ustawy Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświaty.

Izba uchwała obie powyższe ustawy w trzecim czytaniu, głosując nad każdą oddzielnie.

Marszałek konstatuje, że powyższe ustawy uchwalone zostały w drugim i trzecim czytaniu jednomyślnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie przeistoczenia szkoły żeńskiej w Bochni na szkołę wydziałową.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Kozłowski, p. St. hr. Badeni, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

a) W miejsce dotychczasowej szkoły ludowej pospolitej żeńskiej w Bochni, utworzoną zostaje w tem mieście z początkiem roku szkolnego 1894/5 czteroklasowa szkoła wydziałowa żeńska, połączona z czteroklasową szkołą pospolitą, tudzież z kursami uzupełniającymi, a mianowicie: z kursem praktycznym robót kobiecych i kursem teorytycznym dla dorosłej młodzieży płci żeńskiej, a to w myśl załączonego pod A) statutu:

b) Wszystkie w artykule XXIV. ustawy z dnia 2. lutego 1885 (Dz. ust. kr. Nr. 29) wymienione wydatki na powyższą szkołę ponosić będzie gmina miasta Bochni z własnych funduszków.

c) Oprócz prestacyi dotychczasowych dobrowolnych i ustawą nałożonych na pokrycie płac nauczycieli, gmina miasta Bochni obowiązana będzie dopłacać jeszcze rocznie kwotę 1.350 zł. (tysiąc trzysta pięćdziesiąt zł. w. a.) na płace nauczycieli zorganizowanej szkoły wydziałowej. Reszta wydatków na płace dyrektora i nauczy-

cielek powyższej szkoły ponosić będzie fundusz szkolny okręgowy względnie krajowy.

d) Wydatki na utrzymanie kursów uzupełniających teoretycznego i praktycznego, które przy powyższej szkole urządzić się mają, pokrywane będą z opłat szkolnych i dobrowolnych datków, a w razie gdyby opłata i datki nie wystarczyły, będzie reszta kosztów pokrytą także z funduszków gminnych

Sejm uchwała załączony pod A) statut, który brzmi:

P r o j e k t s t a t u t u

szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z pospolitą, tudzież kursów nauki dopełniającej w Bochni.

§. 1.

Cel szkoły wydziałowej żeńskiej wskazuje Art. IX krajowej ustawy szkolnej z dnia 2. lutego 1885. (Nr. 28 Dz. u. kr.)

§. 2.

Ze szkołą wydziałową łączą się kursa uzupełniające, teoretyczne i praktyczne.

§. 3.

Szkoła wydziałowa wraz z kursami uzupełniającymi tworzy organiczną całość i zostaje pod jedną dyrekcją. Tej samej dyrekcji podlega zarazem czteroklasowa żeńska szkoła ludowa pospolita, połączona ze szkołą wydziałową.

§. 4.

Językiem wykładowym tak szkoły pospolitej, jak i wydziałowej, tudzież kursów uzupełniających, jest język polski.

I. Szkoła wydziałowa.

§. 5.

Szkoła wydziałowa obejmuje kursa nauki czteroletniej o 4 klasach.

§. 6.

Warunkiem przyjęcia uczennicy do tej szkoły jest świadectwo z IV. klasy szkoły ludowej pospolitej, lub pomyślny wynik egzaminu wstępnego, przy którym kandydatka wykazać ma znajomość wszystkich przedmiotów, przepisanych planem naukowym dla klasy IV. czteroklasowych szkół żeńskich.

§. 7.

Prócz przedmiotów wskazanych Art. VII. i IX. ustawy krajowej z dnia 2. lutego 1885, będą także udzielane: język francuski i nauka muzyki, jako przedmioty nadobowiązkowe.

§. 8.

Nauka odbywać się będzie wedle planu naukowego, wydanego przez c. k. Radę szkolną krajową.

§. 9.

Grono nauczycielskie szkoły wydziałowej żeńskiej składa się z dyrektora, katechety i 4 nauczycielek z kwalifikacją do szkół wydziałowych. Rada szkolna okręgowa, a w razie wątpliwości Rada szkolna krajowa, oznacza grupy kwalifikacyjne, do których uzdolnienie potrzebne mają wykazać kompetentki przy każdorazowym ogłoszeniu konkursu. Przytem należy tak postępować, ażeby wymaganiom planu naukowego co do rozkładu przedmiotów naukowych stało się zadość.

Kierownik ma się wykazać przynajmniej patentem nauczycielskim dla szkół wydziałowych.

§. 10.

Dyrektor i 4 nauczycielki dla 4 klas szkoły wydziałowej mają posady stałe. Stanowisko katechety określa osobna ustawa. (Dz. u. kr. nr. 71 z roku 1889).

II. Kurs uzupełniający teoretyczny.

§. 11.

W myśl art. XII. ustawy krajowej z dnia 2 lutego 1885 urządzić się kurs uzupełniający w kierunku teoretycznym dla młodzieży dorosłej płci żeńskiej. Czas trwania tego kursu oznacza Rada szkolna krajowa na przedstawienie Rady szkolnej miejscowej.

§. 12.

Kurs ten ma na celu uzupełnienie wykształcenia, udzielonego przez szkołę wydziałową i obejmować może następujące przedmioty:

- a) Historię literatury powszechnej z szczególnem uwzględnieniem literatury polskiej.
- b) Historię powszechną nowszych czasów.
- c) Estetykę ze szczegółowem uwzględnieniem utworów ducha polskiego.

d) Wiadomości z higieny, pedagogii, dydaktyki o ile są potrzebne w przyszłym powołaniu kobiety.

e) Naukę gospodarstwa domowego.

Liczbę godzin wyznacza Rada szkolna miejscowa, nauka zaś tak będzie rozłożoną, by uczennicom tego kursu umożliwić korzystanie z niektórych działów kursu praktycznego robót kobiecych.

§. 13.

Warunkiem przyjęcia jest ukończenie szkoły wydziałowej z dostatecznym postępem, lub złożenie egzaminu wstępnego z nauk w szkole wydziałowej udzielanych, a ilość uczennic nie może przekraczać w jednej klasie 45.

§. 14.

Nauk udzielać będą zawodowi nauczyciele lub nauczycielki przedstawiani corocznie przez Radę szkolną miejscową do zatwierdzenia Radzie szkolnej krajowej. Remuneracje wyznacza im Rada szkolna miejscowa.

§. 15.

Udzielający nauk na tym kursie zbierać się będą pod przewodnictwem dyrektora na konferencye peryodyczne celem omawiania kwestyi dotyczących kursu, a wnioski przedstawiane będą władzy nadzorczej.

§. 16.

Uczennice kursu teoretycznego składają na ręce dyrekcji z początkiem każdego roku szkolnego wpisowe 1 zł., a oprócz tego z początkiem każdego miesiąca nauki opłatę, wynoszącą miesięcznie 2 zł. Opłaty te wpływają do kasy Rady szkolnej miejscowej i służyć będą na pokrycie wydatków z utrzymaniem kursu teoretycznego połączonych. Radzie szkolnej miejscowej służy prawo podwyższenia, ewentualnie zniżenia, opłaty, także uwolnienia od połowy opłaty ubogich oznaczających się w naukach uczennic na przedstawienie grona nauczycielskiego; jednak liczba uwolnionych nie ma przenosić $\frac{1}{4}$ ogółu uczennic.

III. Kurs praktyczny robót kobiecych.

§. 17.

W myśl ustawy krajowej z dnia 2. lutego 1885 art. XI. urządzi się kurs praktyczny robót kobiecych.

§. 18.

Kurs ten obejmować będzie oddział krawiectwa i oddział białego szycia, a mianowicie obejmuje oddział białego szycia:

- Naukę kroju bielizny w połączeniu z rysunkiem stosowanym.
- Cwiczenia w szyciu ręcznym i maszynowym według najlepszych metod, z uwzględnieniem metody szalenfeldowskiej i poznanie towarów.

Oddział krawiectwa obejmuje zaś:

- Naukę kroju sukien w połączeniu z rysunkiem stosowanym.
- Wykonanie robót według najnowszych metod z uwzględnieniem nauki o kolorach i stylach, tudzież towaroznawstwa.

Oprócz tego mogą być na kursie praktycznym wykładane:

- Rachunki kupieckie w połączeniu z buchalterią.
- Stylistyka handlowa
- Geografia handlowa.

§. 19.

Czas trwania tego kursu, tudzież liczbę godzin nauki, oznacza Rada szkolna krajowa na przedstawienie Rady szkolnej miejscowej.

§. 20.

Na kurs praktycznych robót wpisać się mogą uczennice po ukończeniu z dostatecznym postępem szkoły wydziałowej, a także uczennice, które z takim postępem ukończyły tylko 4-klasową szkołę pospolitą lub wykażą wiadomości, odpowiadające tejże szkole, ale tylko pod tym warunkiem, że ukończyły 14-ty rok życia.

§. 21.

Etat sił nauczycielskich powyższego kursu t. j. liczbę nauczycielek, ich stanowisko (czy stałe czy tymczasowe), ich płace i inne pobory tudzież ich emeryturę uchwała Rada miejska i przedkłada do zatwierdzenia Radzie szkolnej krajowej.

§. 22.

Warunkiem uzyskania posady jest świadectwo dojrzałości, uzyskane w seminarjum nauczycielskiem oraz świadectwo z ukończonych

z dobrym postępowaniem kursów robót kobiecych w szkole fachowej.

Nauczycielki, tak tymczasowe, jakoteż stałe mianuje w myśl art. 10. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 (Dz. u. kr. nr. 16) na przedstawienie Rady miejskiej Rada szkolna okręgowa.

§. 23.

Przepisy dyscyplinarne, obowiązujące nauczycieli szkół ludowych stosują się także do nauczycielek na kursie robót kobiecych. Sprawy ich dyscyplinarne należą jednak do Rady szkolnej okręgowej, a tylko kara wymieniona w art. 24 lit. e) ustawy z dnia 1. stycznia 1889 (Dz. u. k. Nr. 16) zastrzeżoną jest orzeczeniu Rady szkolnej krajowej.

§. 24.

Uczennice kursu praktycznego składają na ręce dyrekcji z początkiem każdego roku wpisowe 1 zł., a nadto z początkiem każdego miesiąca nauki opłatę w kwocie 2 zł. Opłaty te wpływają do kasy Rady szkolnej miejscowej i służyć będą na pokrycie wydatków z utrzymaniem kursu praktycznego połączonych. Co do podwyższenia lub zniesienia, a względnie uwolnienia od połowy opłaty, obowiązują odnośne postanowienia §. 16. Uczennice kursu teoretycznego, uczęszczające na kurs robót nie składają osobnej opłaty.

§. 25.

Po ukończeniu kursu praktycznego lub teoretycznego otrzymuje uczennica świadectwo, stwierdzające postępowanie w naukach.

§. 26.

Rada szkolna krajowa może na żądanie Rady miejskiej w miarę potrzeby rozszerzyć zakres nauki na kursach uzupełniających, tak praktycznym jak teoretycznym, a przeto zmienić postanowienia zawarte w §§. 12. i 18. statutu.

§. 27.

Co do ingerencji dyrekcji zakładu do kursu praktycznego stosuje się w zupełności §. 15, nadto obowiązana jest dyrekcja do składania rocznych sprawozdań Radzie szkolnej krajowej za pośrednictwem Rady szkolnej miejscowej, a względnie okręgowej.

§. 28.

Rok szkolny rozpoczyna się dnia 1. Września, a kończy się 30. czerwca uroczystym zamknięciem z wystawą prac uczennic.

Dalej czyta sprawozdawca:

Nad petycją gminy Bochni o odpisanie zaległości z lat dawniejszych do funduszu szkolnego okręgowego, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Po odczytaniu przez sprawozdawcę I. ustępu wniosku komisji, a) b) c) d), uchwała Izba cały ten ustęp I. lit. a) b) c) d) bez rozprawy.

Sprawozdawca zaczyna czytać projekt statutu.

P. Trzeciecki wnosi przyjęcie całego projektu statutu *en bloc*.

Izba uchwała ten wniosek poczem przyjmuje cały projekt statutu *en bloc*.

Sprawozdawca odczytuje ustęp II. wniosku komisji.

Izba uchwała ustęp II. wniosku komisji bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej, o budżecie krajowym na rok 1894.

Sprawozdawcy poszczególnych działów: pp. Abrahamowicz, Stan. Badeni, Chrzanowski, Czyżewicz, Goldmann, Stan. Jędrzejowicz, Kozłowski, Marchwicki, Paszkowski, Romańczuk, Jan Stadnicki, Zagórski.

Sprawozdawca generalny p. Stanisław Badeni, uwolniony od czytania sprawozdania, czyta następujące wnioski:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Do budżetu wydatków rubryki XIV. pozycya 174 „na spłatę dawniejszych długów krajowych“ wstawia się kwotę. . . 1,555.109 zł.

2. Na rok 1894. ustanawia się dochody własne funduszu krajowego na 2,743.937 „

a wydatki na 9,647.513 „

3. Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w roku 1894. pobierany będzie dodatek od podatków bezpośrednich państwowych w wysokości 65 centów od każdego złotego w. a. całej należności tych podatków.

4. Opodatkowani w mieście Krakowie i w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim, opłacać będą dodatek w kwocie o 14 centów niższy od postanowionego w ustępie 3., a zatem w kwocie 51 centów od każdego złotego w. a. całej należności państwowych podatków bezpośrednich.

5. Kwoty przyzwolone na rok 1894 w rubrykach i pozycjach wydatków budżetu funduszu krajowego w znaczeniu ściślejszem, niemniej w funduszu krajowym w znaczeniu obszerniejszem, jakoteż wszystkich innych zakładów krajowych, winny być wydawane tylko na cele oznaczone w pojedynczych rubrykach i pozycjach a to osobno w dziale wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych. Przenoszenie zaoszczędzeń dozwolone jest tylko przy następujących pozycjach wydatków zwyczajnych funduszu krajowego w znaczeniu ściślejszem:

a) w rubr. I. między poz. 5, 6 i 7 i między pozycjami 8, 9 i 10;

b) w rubr. II. między lit. a) b) c) d) poz. 24.

c) w rubr. X. między poz. 124 i 125, tudzież między pozycjami 129, 130 i 131;

d) w rubr. XV. między pozycjami 196 i 197, 219 i 220 i w należących do tej rubryki budżetach szkół rolniczych, szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie, szkoły ogrodniczej w Tarnowie i szkoły uprawy lnu w Gródku, między wszystkimi pozycjami każdej rubryki zwyczajnych wydatków tych szkół;

e) w rubr. XVI. między pozycjami 265 i 312, między pozycjami 311 i 316, wreszcie między pozycjami działów A) B) C) D) wydatków na szkoły przemysłowe zawodowe połączone z warsztatami wzorowymi, wszakże tylko w granicach każdego działu z osobna.

W rozprawie ogólnej przemawiają:

P. Korol przeciw budżetowi.

P. Weigel za budżetem.

Podczas tego przemówienia obejmuje przewodnictwo Zastępca Marszałka, J. E. ks. Metropolita Sembratowicz.

Przemawia p. Romańczuk.

Przemawia p. ks. Kowalski.

Marszałek obejmuje przewodnictwo.

Przemawia p. Antoniewicz.

Po tem przemówieniu zarządza Marszałek odczytanie wniesionej interpelacji.

Sekretarz p. Trzeciecki czyta następującą interpelację.

I n t e r p e l a c y a do c. k. Komisarza rządowego.

W roku 1892. wnieśli włościanie gminy Łomna (obok Turki pod Chyrowem) do gr. kat. urzędu konsystoryalnego w Przemyślu, tudzież do Starostwa w Turce podanie podpisane przez 212 członków gminy z wójtem Fediem Sokalem na czele, którem obwiniono gr. kat. parocha w Łomnie, ks. Kornela Jaworskiego, o naruszenie funduszów cerkiewnych, o wyłudzenie od gromady większej ilości zboża na wrzekomy cel utworzenia spichrza gminnego i czytelnicy ludowej, o bezbożne i obrażające uczucia religijne gminy postępowanie ze sprzętami służbie bożej poświęconymi, o poniewieranie obrazów świętych pańskich, o ździerstwa przy poborze opłat t. z. *jura stolae*.

Konsystorz przemyski udzielił powyższe podanie ks. Jaworskiemu do wytłumaczenia, a ten oskarżył 12 podpisanych o obrazę czci przed c. k. powiatowy Sąd w Turce.

W dniu 15. kwietnia 1893. odbyła się rozprawa, w ciągu której włościanie oskarżeni ofiarowali dowód prawdy. Dowód ten odnośnie do zarzutów odnoszących się do nieposzanowania obrazów cerkiewnych i sprzętów służbie bożej poświęconych o tyle przeprowadzony został, iż nacelnik Sądu powiatowego w Turce po całodziennej rozprawie wydał wyrok uwalniający oskarżonych włościan i skazujący ks. Kornela Jaworskiego na zapłacenie kosztów sądowego postępowania

Wyrok ten zatwierdzony został przez c. k. Sąd obwodowy w Samborze jako władzę apelacyjną.

Fakty dotyczące nieporządków, w funduszach cerkiewnych i wyłudzenia od włościan zboża, odstąpił Sąd prokuratury państwa w Samborze do urzędowania.

Ze względu na to, iż c. k. Starostwo w Turce przeprowadziło równoległe akcyę w tej sprawie, ze względu na to, iż ten smutny stan rzeczy musiał naturalną koleją zniszczyć zaufanie ludu do

księdza, podkopać jego wiarę, dalej ze względu na to, że włościanie gminy Łomna uciskani przez swego parocha, łatwo mogliby przejść na drogę nielegalną, że zgorzeni postępowaniem parocha mogliby włościanie wystąpić ze związku cerkwi grecko katolickiej, przez co spowodowałiby zgorzenie wśród włościan; ze względu dalej, że postępowanie grecko katolickiego parocha w Łomnie, ks. Jaworskiego, ciężko narusza społeczny porządek.

Zapytują podpisani:

Czy Wysoki Rząd nie byłby skłonny w dobrze zrozumianym interesie publicznym zrobić użytek z § 8 ustawy z dnia 7. maja 1874. i wdro-

żyć w tym celu stosowne pertraktacje z właściwą władzą duchowną.

Lwów, dnia 15. lutego 1894.

M. Michalski
interpelujący

Albin Rayski, Dworski, Dr. Midowicz, Potoczek, Stręk, Mizia, Gniewosz, Wiktor, Sękowski, Weigel, Rutowski, Romanowicz, Zbyszewski, Lenartowicz, Brykczyński, Tadeusz Lange.

Marszałek oznajmia, że interpelację tę poda do wiadomości c. k. Rządu.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 8 wieczór.

Posiedzenie odroczone o godzinie 3. minut 5. po południu.

Ciąg dalszy 21. posiedzenia z dnia 15. lutego 1894.

Początek o godzinie 8 minut 35 wieczór.

Ze strony c. k. Rządu, c. k. Radca dworu, Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera posiedzenie na nowo.

Na porządku dziennym:

Dalszy ciąg rozprawy ogólnej nad sprawozdaniem komisji budżetowej, o budżecie krajowym na rok 1894.

Sprawozdawcy poszczególnych działów: pp. Abrahamowicz, Stan. Badeni, Chrzanowski, Czyżewicz, Goldmann, Stan. Jędrzejowicz, Kozłowski, Marchewicki, Paszkowski, Romańczuk, Jan Stadnicki, Zagórski.

Sprawozdawca generalny p. Stanisław Badeni.

Przemawia p. Potoczek.

Przemawia p. Chrzanowski.

Przemawia p. Skałkowski i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał kwestyę potrzeby zmian w ustawie o Reprezentacyi powiatowej, celem zobowiązania Wydziałów powiatowych do utrzymywania personelu urzędniczego z odpowiednią kwalifikacją, tudzież by rezultat tych badań i wnioski Sejmowi przedłożył.

Przemawia J. E. ks. Metropolita Sembratowicz.

Izba popiera poprawkę p. Skałkowskiego.

Przemawia Członek Wydziału krajowego, p. Romanowicz.

Podczas tego przemówienia, obejmuje przewodnictwo J. E. ks. Metropolita Sembratowicz.

P. Słonecki wnosi zamknięcie dyskusyi.

Izba uchwała zamknięcie dyskusyi.

Przewodnictwo obejmuje Marszałek.

Do głosu zapisani pp. Romańczuk, Czartoryski i Huryk.

Przemawia p. Romańczuk.

Przemawia J. E. p. książę Czartoryski.

Przemawia p. Huryk.

Z powodu spóźnionej pory Marszałek zarządza odczytanie porządku dziennego następnego posiedzenia.

Sekretarz p. Trzeciński, czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie i naznacza następnę na dzień 16. lutego b. r. na godzinę 10. rano.

Koniec posiedzenia o godzinie 11. minut 35. w nocy.

Marszałek krajowy:

Eustachy Sanguszko.

Sekretarze:

Dr. Franciszek Paszkowski.
Jan Duklan Słonecki.

